

er ganske rigtigt bemærket af den ærede Ord-
fører for disse Sager, at den Understøttelse,
som Etablisementet tidligere havde, var bevill-
get for 3 Aar ad Gangen; men flere Gange
gjentoges. Den sidste Bevilling var udløben i
1849, og der indkom altsaa en Ansøgning om
Fornyelse; men, saavidt jeg husker, indkom der,
kort efterat Kessels i Altona var død, et An-
dragende, ikke om de 400 Rbd., men om 800
Rbd., hvorved da de 400 Rbd. kunde falde
bort. Det var just paa den Tid, da jeg maatte
foretage en Revision af Contoen til Videnskabs-
bers og Kunstens Fremme, og deels maatte søge
at fjerne derfra, hvad der ikke rettelig horte
derhen, deels ogsaa — hvad der specielt havde
Indflydelse paa det, indkomne Andragende —
maatte gjøre det klart for Bedkommende, at
ikke enhver Bevilling indtil videre eller enhver
Bevilling paa visse Aar skulde gjælde som en
Bevilling for bestandig, og det var ikke blot
i dette enkelte Tilfælde, jeg maatte gjøre det
gjældende, men blandt de Poster, som da fandtes
opførte paa Listen, var der flere, som jeg
maatte antage nærmere vedgik Industrien, end
den Art Kunst, som jeg maatte antage der var
tænkt paa ved denne Conto; thi ved den troer
jeg, efter det Ministerium, hvorunder den var
henlagt, at der kun kan være Spørgsmaal om
sjønne Kunster. Der var saaledes flere Poster,
som maatte henvises til Indenrigsministeriet;
dette gjaldt saaledes om Understøttelser til Ager-
dyrningens Fremme, til Agerdyrkningsinstituter;
men, da der for Dieblicket ingen Midler
fandtes hos Indenrigsministeriet til at afholde
disse Udgifter, saa maatte jeg, i Anerkjendelsen
af hiint Formaalets Vigtighed, vedblive at lade
et Beløb staae til Agerdyrkningsinstituter paa
den under Cultusministeriet henlagte Conto.
Derimod kunde jeg ikke aldeles gaae ind paa
det ved den Gjenstand, hvorom nu forhandles;
det forekom mig, at her vel var Spørgsmaal
om en højere Fabrikation, men dog om en Fa-
brikation, som var stillet og burde stilles under
Concurrence deels med Udlandets Fabrikker
af samme Art og deels med lignende Bestræ-
belsers ogsaa her paa Stedet. Efterat jeg nu
først havde faaet oplyst af Finantsministeren,
at der ikke kunde være Tale om at disponere
over de 800 Rbd., der havde været tillagte

Kessels, der i en Bevilling antoges for at
være fuldkommen erpirerede, og Summen altsaa
inddragen, saa sendte jeg, med Hensyn til
Spørgsmaalet om Vedligeholdelsen af Under-
støttelsen af 400 Rbd., der hidtil havde været
bevilget, Andragendet til Indenrigsministeriet,
for at Udgiften kunde afholdes af den saa-
kaldte Industrifond, og Indenrigsministeriet er-
klærede efter flere Forhandlinger, at det ikke
kunde udrede den fortsatte Understøttelse. For-
saavidt er altsaa Indenrigsministeriet og Cul-
tusministeriet i et Slags Fællesskab om den
afgivne Resolution. Jeg troer, at, naar man
kommer lidt ind i de historiske Forhold,
vil man finde Resolutionen temmelig
begribelig; den Understøttelse, hvorom her er
Tale, blev første Gang med et Beløb af 1200
Rbd. tilstaaet den afsøde Forstander og Dy-
retter af Etablisementet, Urban Jürgensen, i
Aaret 1818, med Forpligtelse til, til Søetaten at
levere Chronometre for en vis Priis og at op-
lære 2 Elever. De 2 Elever, der saaledes op-
lærtes, vare Urban Jürgensens egne Søner,
og det maa jo erkendes, at herved fik Under-
støttelsen en større Betydning for Manden selv
og for Familien. Dernæst blev den afsøde
Urban Jürgensen i 1821 med et særskilt Ho-
norar ansat som Tilsynsmand over Søetatens
Chronometre; han blev altsaa — og det troer
jeg var en meget uheldig Foranstaltning —
ansat til at kontrollere sine egne Arbejder, da
han, som Inspecteur ved Søetaten, skulde prøve
de af ham selv leverede Uhre. Dette Forhold
viste sig ogsaa uheldigt; der er, jeg veed ikke
om med Ret, paaftaaet, at Controllen ikke var
streng nok, men i alle Tilfælde erklærede Sø-
etaten, at Betingelserne ikke overholdtes, at
de Chronometre, der leveredes til den bestemte
Priis, ikke vare af den betingede Art; og der
blev derfor ansat en anden Inspecteur ved Sø-
etatens Chronometre, medens Etablisementets
Leveringer vedbleve. Siden døde Urban Jür-
gensen, og hans Enke — og det er dog ogsaa
et Punkt, der fortjener at komme i Betragt-
ning — bibeholdt 400 Rbd. som et Slags
Pension, og havde den til sin Død, det var en
yderligere Begunstigelse. Der blev omtrent paa
samme Tid udvirket en Understøttelse for Kes-
sels ad en anden Vej, hvor da andre Indfly-